

Пазаўчора ў Маскве закончыў сваю работу чарговы Пленум Цэнтральнага Камітэта КПСС.

Пленум аднадушна прыняў пастанову па дакладу Генеральнага сакратара ЦК КПСС Л. І. Брэжнева «Аб міжнароднай дзейнасці ЦК КПСС пасля XXIV з'езда партыі».

Беларускі УНІВЕРСІТЭТ

ОРГАН ПАРТКОМА, РЭКТАРАТА, МЯСЦКОМА, КАМІТЭТА КАМСАМОЛА І ПРАФКОМА
БЕЛАРУСКАГА ОРДЭНА ПРАЦОУНАГА ЧЫРВОНАГА СЦЯГА
ДЗЯРЖАУНАГА УНІВЕРСІТЭТА ІМЯ У. І. ЛЕНІНА

№ 34 (829)

● Чацвер, 25 лістапада 1971 г. ●

Цана 2 кап.

● Год выдання XXV ●

«З'езд надае вялікае значэнне далейшаму палітычнаму дзейнасці друк, радыё і тэлебачанні. Партыйныя арганізацыі павінны ўмела выкарыстоўваць сродкі масавай інфармацыі і прапаганды, клапаціцца аб дзейнасці і апэратыўнасці іх работы, аб павышэнні палітычнай загартоўкі і майстэрства журналісткіх і прапагандысцкіх кадраў».

(З Рэзалюцыі
XXIV з'езда КПСС).

Задачы, пастаўленыя XXIV з'ездам КПСС і ў прамове Л. І. Брэжнева на Усесаюзным з'ездзе студэнтаў, дакладна акрэслены. А як іх лепш рашаць — аб гэтым думаюць цяпер камуністы. Вось чаму на партыйным сходзе журфака так гуча абмяркоўвалася ўдаканальненне навучальнага працэсу, выхаванне ідэйна загартаваных, шырока адукаваных журналістаў — памочнікаў партыі.

Выступаючы з дакладам, дэкан факультэта Р. В. Булацкі, дэлегат нядаўня прайшоўшага рэспубліканскага з'езда журналістаў прывёў цікавыя факты і лічбы: журфак БДУ старэйшы за факультэты журналістыкі Маскоўскага і Ленінградскага ўніверсітэтаў. За 27 год яго існавання адбылося 24 выпускі, падрыхтавана звыш 1400 спецыялістаў — работнікаў друку, радыё, тэлебачання, выдавецтваў і інфармацыйных агенцтваў. Многія рэдакцыі газет амаль поўнасцю ўкамплектаваны выпускнікамі факультэта: у рэдакцыях «Звязды» іх — 22, «Знамени юности» — каля 20, «Чырвонай змены» — 17, «Мінскай праўды» — 15, «Вячэрняга Мінска» — 14, «Сельскай газеты» — 20,

«Гомельскай праўды» — 13; на Беларускім радыё і тэлебачанні плённа працуюць каля 90 выхаванцаў факультэта. Значная частка пісьменнікаў і паэтаў рэспублікі — выпускнікі журфака.

На факультэце склаўся вопытны калектыў выкладчыкаў, 16 з 22 маюць вучоныя ступені і

Б. В. Стральцоў, сакратар партбюро М. Е. Дастанка, студэнт А. Міхальчанка.

Цяпер усё больш акрэсліваецца неабходнасць спалучаць шырокую гуманітарную адукацыю будучых журналістаў з пэўнай спецыялізацыяй. Гэтую паслужаць новыя спецыяльныя і спецыялізаваныя курсы, выступленні перад

прамысловасці і сельскай гаспадаркі ўсклала на плечы аднаго выкладчыка-пенсіянера. Не аднавідае задачам глыбокай філасофскай падрыхтоўкі будучых спецыялістаў і тое становішча, што на працягу раду год на журфаку не чытаюць лекцыйныя курсы вядучыя прафесары філасофскіх ка-

Камуністы факультэта прааналізавалі, як выкарыстоўваюцца магчымасці спецыялізацыі, вучэбнай і вытворчай практыкі, навуковай працы. Гаварылі і аб тым, што перашкаджае паспяховай рабоце: недахоп выкладчыкаў, вучэбных плошчаў, добра абсталяваных кабінетаў і г. д.

Востра стаяла пытанне аб дысцыпліне і паспяховасці студэнтаў, аб адказнасці камуністаў і камсамольцаў за якасць ведаў і прафесійнальную падрыхтоўку да работы ў друку, на тэлебачанні, радыё.

У прынятай пастанове прапанавана: арганізаваць для студэнтаў чытанне лекцый аб навіншых дасягненнях прыродазнаўчых навук; дабіцца такога становішча, каб студэнты супрацоўнічалі з рэдакцыямі газет, радыё і тэлебачання на працягу ўсіх год навучання; з мэтай далейшай спецыялізацыі навучання распаўсюджаць новыя спецыяльныя курсы і спецыяльныя курсы на ўздзеянне на палітычнае вучэбна-выхаваўчай работы сярод студэнтаў; камітэту камсамола факультэта падрыхтаваць і правесці курсывы камсамольскія сходы, на якіх абмеркаваць задачы, вынікаючыя з прамовы Генеральнага сакратара ЦК КПСС Л. І. Брэжнева на Усесаюзным з'ездзе студэнтаў і матэрыялаў IV з'езда журналістаў БССР.

А. АЛЕНІЧ.

ГАЛОЎНАЕ — ПАЛІТЫЧНАЯ ЗАГАРТОЎКА І МАЙСТЭРСТВА

званні. За апошнія 5—6 год асабліва актывізавалася навуковая праца ў галіне гісторыі, тэорыі і практыкі партыйна-савецкага друку Беларусі, з'явіліся даследаванні, прысвечаныя публіцыстычнай спадчыне У. І. Леніна і публіцыстам ленінскай школы, беларускай стылістыцы і іншым. Сур'ёзнымі працамі заявіла аб сабе студэнткае навуковае таварыства.

Аднак узровень сучаснага жыцця, перспектывы ўсё ўзрастаючага навукова-тэхнічнага прагрэсу ва ўсіх галінах народнай гаспадаркі краіны прад'яўляюць кожнаму новаму пакаленню выпускнікоў усё больш высокія патрабаванні. І аб гэтым гаварылі дакладчыкі і выступіўшыя ў спрэчках камуністы А. І. Раковіч, Я. Л. Бондарэва, М. М. Клімко,

студэнтамі вядучых вучоных-фізікаў, хімікаў, біёлагаў з агляднымі лекцыямі, знаёмства з асновамі навуковай арганізацыі працы, з вылічальнай тэхнікай.

Выказваліся думкі, меркаванні, калі лепш уводзіць спецыялізацыю, па якіх галінах навуку прыцягваць спецыялістаў, як рацыянальнай арганізаваць вучэбную, вытворчую практыку, навуковую працу студэнтаў, каб яны садзейнічалі выпрацоўцы ў будучых работнікаў друку журналісцкага майстэрства.

Асабліва размова адбылася аб выкладанні эканамічных дысцыплін. Выказан сур'ёзны папрок кафедры палітычнай эканоміі ўніверсітэта, якая адказны курс эканомікі

федр, кафедры навуковага камунізму.

— На Усесаюзным студэнткім з'ездзе, у прамове П. М. Машэрава на з'ездзе журналістаў, — падкрэсліў сакратар партбюро М. Е. Дастанка, — асабліва ўвага звернута на ідэйную загартоўку моладзі. Гэта прама адносіцца да нашага факультэта, бо журналіст — ідэйны баец і памочнік партыі. І наша задача — зрабіць усё для таго, каб выпускнікі факультэта поўнасцю адпавядалі свайму высокаму прызначэнню. Трэба думаць ужо аб тым, што цяперашнія першакурснікі будуць працаваць у 1980 годзе, і рыхтаваць іх да гэтага, клапаціцца аб узроўні ведаў, кругаглядзе, па магчымасці ранняй спецыялізацыі.

Кожны студэнткі дзень насычан напружанай працай. Экзаменацыйная сесія зусім блізка, і аб гэтым не забываюць ні студэнты, ні выкладчыкі. Клопат ва ўсіх адзін — лепш выкарыстаць час, які яшчэ застаўся. Больш актыўна праходзяць семінары. Старанна працуюць студэнты на практычных занятках.

НА ЗДЫМКАХ: першакурснікі аддзялення радыёфізікі выконваюць лабараторныя работы па механіцы. У цэнтры — выкладчык Г. М. БЛІНКОў правярае вынікі працы студэнтаў.

Фота Д. Чаховіча.

КЛЮЧЫ

ДА ПОСПЕХУ

Зрабіць камсамольскае жыццё цікавым і паўнакроўным — задача нялёгкая. Адрозніе яе не вырашыш. Тут патрэбна доўгая і карпатлівая праца, настойлівая вучоба актыў.

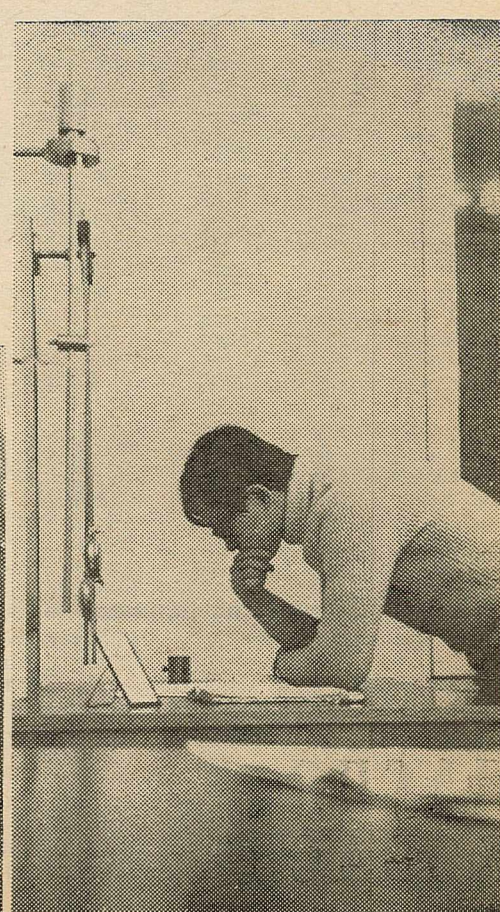
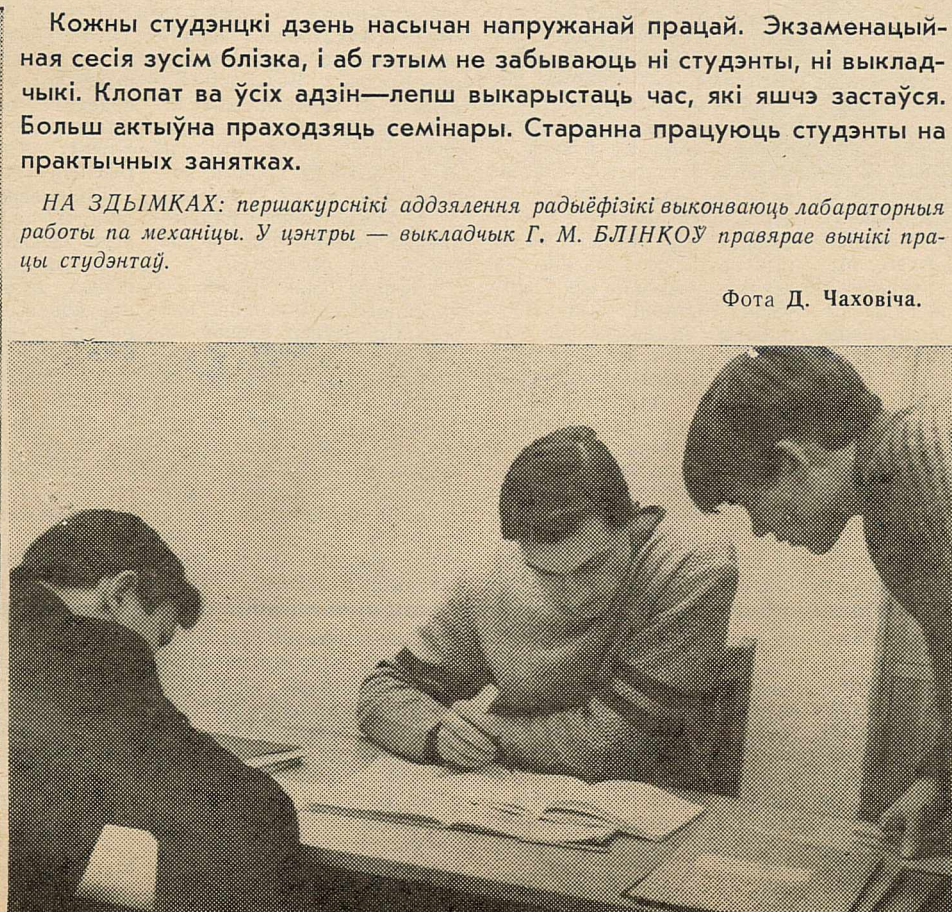
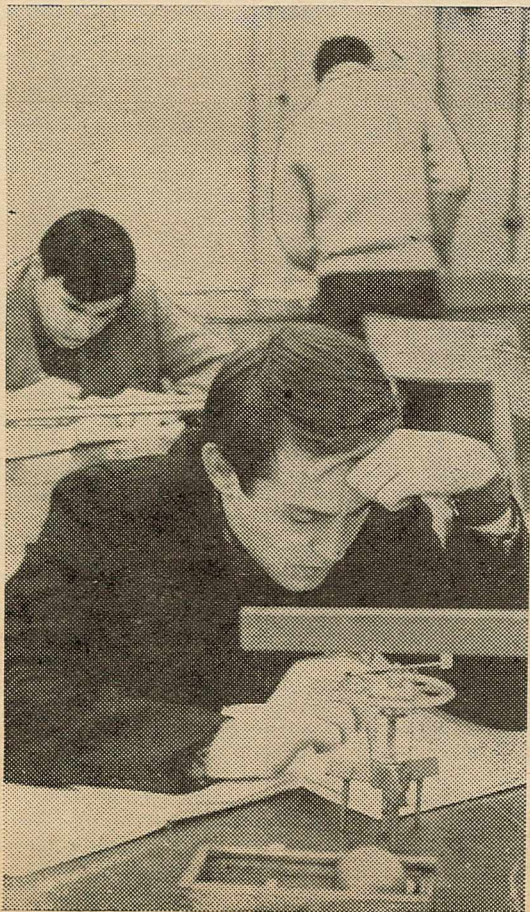
207 чалавек прысутнічала на семінары камсамольскага актыўу, што праводзіўся на фізфаку. Размова вялася па многіх пытаннях: аграпраца, Ленінскі залік, шэфская работа, мастацкая самадзейнасць.

Вельмі слушнымі з'явіліся заўвагі намесніка сакратара камітэта камсамола Сяргея Блінова аб правядзенні Ленінскага заліку. «Менш фармалізму, больш творчасці» — вось асноўная думка яго выступлення. Сяргей гаварыў, што можа зрабіць кожная група, каб Ленінскі залік прайшоў з максімальнай аздачай для кожнага. Узяць, напрыклад, шэфскую работу. Часта яна абмяжоўваецца збіраннем кніг для сельскіх школ. А можна ж столькі зрабіць: і кабінеты абсталяваць у школах, і важкіх назначыць, і выкладаць на грамадскіх падрыхтоўчых курсах, і іншае.

У зале сядзелі сакратары камсамольскіх арганізацый груп, патокаў, члены курсавых бюро, а з трыбуны з імі па-сяброўску гутарылі іх старэйшыя, больш вопытныя таварышы.

Толькі, здаецца, не ўсе атрымалася добра. Штэмпаваныя фразы некаторых аратараў, часам нейкі гул у зале перашкаджаў сапраўды шчырай гутарцы на працягу ўсяго семінара. Значыць, трэба думаць яшчэ і яшчэ. Знаходзіць нейкія ключыкі ўзаемнай шчырасці. А галоўнае — праводзіць вучобу актыўу часцей.

П. ДРУЗЕВА.

НА БІЯФАКУ

УРОК ПАТРЫЯТЫЗМУ

Напярэдадні Дня ракетных войск і артылерыі перад студэнтамі II курса біяфака выступіў генерал-маёр у адстаўцы Герой Савецкага Саюза А. В. Кірсанаў. Ён расказаў аб слаўных подзвігах савецкага народа ў гады грамадзянскай і Вялікай Айчыннай войнаў.

РАШАЕ АКАДЭМКАМІСІЯ

— Найбольш арганізавана ў нашым камітэце камсамол працуе акадэмічны сектар, — гаворыць камсамольскі вожак біялагічнага факультэта Вольга Нясюк. — І гэта не дзіўна, бо кожны камсамалец разумее, што яго галоўная задача — добра вучыцца.

На факультэце створана акадэмічная камісія, у якую ўвайшлі кіраўнікі акадэмічнай камісіі курсу. Узначаліся яе студэнтка IV курса Тамара Голік.

— Вольга падказвае, — гаворыць Тамара, — што, як правіла, студэнт, які рэгулярна наведвае заняткі, мае станоўчыя вынікі і на экзаменах. Таму акадэмічная камісія рэгулярна, 2—3 разы ў тыдзень, правярае наведванне лекцый. Студэнтаў, у якіх шмат пропуская, выклікае на пасяджэнні камітэта камсамола. На адным з такіх пасяджэнняў было выяўлена, што асабліва часта прапускаюць лек-

цыі, як ні дзіўна, першаккурснікі.

Кожнаму з парушальнікаў вучэбнай дысцыпліны мы выносім строгае папярэджанне, а некаторыя трапляюць і ў «Камсамольскі пражэктар». Акрамя таго, вынікі правяраў знаходзяць сваё адлюстраванне ў інфармацыйных бюлетэнях.

Цяпер у плане работы акадэмічнага сектара — правяраць падрыхтоўку студэнтаў да семінараў па грамадскіх дысцыплінах і ўмовы такой падрыхтоўкі да заняткаў у інтэрнаце. Намечана таксама арганізаваць сустрэчы студэнтаў II курса з выкладчыкамі кафедр па пытанню спецыялізацыі, сустрэчы выдатнікаў-старшаккурснікаў са студэнтамі першага курса. Акадэмічны сектар працягвае сваю традыцыю — прымае ўдзел у рабоце стыпендыяльнай камісіі.

В. РАКІЦКІ,
студэнт.

Старшы выкладчык кафедры фізічнай геаграфіі замежных краін Валерый Антонавіч Налечыц праводзіць практычныя заняткі па геаграфалогіі ў студэнтаў II курса геафака.

Фота Д. ЧАХОВІЧА.

ФІЛФАК—СЕЛЬСКАЙ ШКОЛЕ

Даўно сябруюць філфакаўцы з сельскімі школьнікамі: прыязджаюць да іх з лекцыямі, выступаюць з канцэртамі, прывозяць кнігі для бібліятэкі. Вось і цяпер філфакі збіраюцца ў чарговую паездку ў Нава-вельскаўскую школу Стаўбоўскага раёна. Там яны ўжо неаднойчы пабывалі з

агібрыгадай. На гэты раз студэнты падрыхтавалі для сваіх падшэфных тэматычны вечар, прысвечаны Сяргею Ясеніну.

— У гэтай школе, — гаворыць Тамара Савіч, студэнтка II курса беларускага аддзялення, адказная за шэфскую работу філфака, — мы праводзім самую разнастай-

ную работу: чытаем лекцыі аб універсітэце, бліжэй пазнаёмілі вучняў з сучаснай літаратурай, перадалі кнігі беларускай пісьменніцы і паэтаў.

Шэфства студэнтаў аказвае немалую дапамогу педагогам у выхаванні дзяцей, пашырае кругляд

школьнікаў. Але не меншая карысць і для саміх студэнтаў, бо яны — будучыя настаўнікі. Наведванне ўрокаў, работа з вучнямі прывіваюць любоў да прафесіі, выпрацоўваюць патрэбныя навыкі.

У. РУБАНАЎ,
студэнт.

НЕ СПЫНЯЦЦА НА ДАСЯГНУТЫМ

НА КАФЕДРАХ І У
ЛАБАТОРЫЯХ

Кафедра крымінальнага права дасягнула пэўных поспехаў у арганізацыі вучэбна-метадычнай, навуковай і выхаваўчай работы, што было адзначана пры падвядзенні вынікаў сацыялістычнага спаборніцтва — калектыву ў сувязі з 50-годдзем БДУ.

Прафесарска-выкладчыцкі састаў кафедры ўдзяляе вялікую ўвагу падрыхтоўцы падручнікаў і вучэбных дапаможнікаў. Нядаўна выйшла з друку кніга «Крымінальнае права БССР. Частка Асаблівага» аб'ёмам 26 друкаваных аркушаў. У трэцім квартале будучага года выйдзе ў свет падручнік «Крымінальнае права БССР. Частка Агульная» аб'ёмам 29 друкаваных аркушаў. Раней такога роду вучэбная літаратура па крымінальнаму праву ў нашай рэспубліцы не выдавалася. Гэта, па сутнасці, першы вопыт выдання падручніка па крымінальнаму праву прымяняльна да заканадаўства і судовай практыкі саюзнай рэспублікі без дапамогі вучоных з іншых рэспублік. Выданне кафедрай юрыдычнага факультэта БДУ такіх падручнікаў па розных галінах юрыдычных ведаў (крымінальнаму працэсу, судовай псіхалогіі, судовай фатаграфіі і інш.) — заканамерная з'ява, адно са сведчанняў няўхільнага росту навукова-педагагічнага майстэрства вучоных, якія прадстаўляюць цяпер адзін з буйнейшых навуковых калектываў краіны. На факультэце працуюць 11 дактароў і прафесараў, 34 кандыдаты навук і дацэнтаў.

Вялікую дапамогу судова-пракурорскім работнікам і студэнтам аказвае падрыхтаваны членамі кафедры крымінальнага права Каментарый да Крымінальнага кодэксу Беларускай ССР, які ўжо вытрымаў тры выданні.

Прафесарам І. І. Гарэлікам і асіпірантам А. В. Шыбо складзена бібліяграфія літаратуры па крымінальнаму праву, выдана ў БССР у 1919—1945 гадах. Раней падобная работа ў рэспубліцы не праводзілася.

Падрыхтаваны і выдадзены на ратапрынце планы вучэбных заняткаў па крымінальнаму праву і судовай статыстыцы для ўсіх курсаў дзённага і вчэрняга аддзяленняў на ўвесь навуцальны год. Распрацаваны і разасланы студэнтам юрыдычнага аддзялення завочнага факультэта метадычныя лісты аб недахопах курсавых і кантрольных работ, што, несумненна, садзейнічала павышэнню якасці студэнцкіх работ. Сіламі студэнтаў пад кіраўніцтвам выкладчыкаў падрыхтавана 20 наглядных дапаможнікаў па крымінальнаму праву.

У 1966—1971 гадах членамі кафедры зроблена 17 дакладаў на міжвузаўскіх, рэспубліканскіх і універсітэцкіх навуковых канферэнцыях (у Львове, Адэсе, Маскве, Варонежы, Харкаве і Мінску). У тым жа годзе выкладчыкамі і асіпірантамі кафедры выдадзена 4 манаграфіі (аўтары І. І. Гарэлік, В. Ц. Калмыкоў, Е. В. Кічыгіна, І. С. Цішкевіч) і ў сааўтарстве 8 вялікіх калектывных работ (аўтары І. І. Гарэлік, П. А. Дубавец, В. Ц. Калмыкоў, М. Н. Меркушаў, І. С. Цішкевіч, В. А. Шкурко), апублікавана 60 артыкулаў у навуко-

вых зборніках і часопісах, а таксама многа артыкулаў на прававыя тэмы ў Беларускай Савецкай Энцыклапедыі. П. А. Дубавіч і мне давялося выступіць у замежных выданнях.

Сярод навуковых работ, апублікаваных членамі кафедры ў 1971 годзе, асабліва неабходна выдзеліць манаграфію прафесара І. І. Гарэліка «Правыя аспекты перасадкі органаў і тканей», выпушчаную мясцовым выдавецтвам «Вышэйшая школа». Гэта кніга, а таксама апублікаваныя яе аўтарам артыкулы па той жа тэме ў галоўным юрыдычным часопісе краіны «Савецкая дзяржава і права», несумненна, зацікавіць савецкіх і замежных вучоных — юрыстаў і медыкаў, паколькі ў гэтых публікацыях даследуюцца мала распрацаваныя нашай навукай правыя праблемы, звязаныя з навуковым прагрэсам у такой важнай галіне, як медыцына.

Вялікая роля членаў кафедры і ў выхаванні студэнтаў. Усе яны неаднаразова выбіраліся ў састаў парткома і мясцовага ўніверсітэта, партыйнага і прафсаюзнага бюро факультэта, абкома прафсаюза. У цяперашні час тры члены кафедры ўваходзяць у састаў партбюро, тры з'яўляюцца куратарамі вучэбных груп. Усе маюць пастаянныя грамадскія даручэнні. Пытанні выхаваўчай работы неаднаразова абмяркоўваліся на пасяджэннях кафедры. Выкладчыкі рэгулярна выступаюць з лекцыямі на палітычныя і правыя тэмы перад работнікамі судова-пракурорскіх органаў, дзяржаўных устаноў, слухачамі грамадскіх універсітэтаў савецкага заканадаўства і насельніцтвам. Толькі ў мінулым

навуцальным годзе прачытана 54 лекцыі. Найбольш актыўны ўдзел у гэтай рабоце прымае ст. выкладчык А. А. Прымачонак. Ён не толькі сам вельмі часта выступае з лекцыямі, але і далучае да гэтай работы найбольш паспяваючых студэнтаў, аказваючы ім неабходную дапамогу. На працягу 1970-71 навуцальнага года А. А. Прымачонак прачытаў 25 лекцый, а за два месяцы гэтага навуцальнага года — 7 лекцый для насельніцтва і вучняў старэйшых класаў сярэдніх школ Мінска і іншых гарадоў рэспублікі. Прачытаўшы студэнтам V курса дзённага аддзялення юрыдычнага факультэта 20-гадзінны спекурс «Праблемы папярэджання злачынстваў у непаўналетніх», А. А. Прымачонак падабраў з ліку студэнтаў 39 найбольш падрыхтаваных таварышаў, належным чынам іх пракансультаваў і арганізаваў чытанне імі лекцый у 7—10-х класах дзевяці сярэдніх школ Мінска па дзевюх тэмах: «Адказнасць непаўналетніх па Крымінальнаму Кодэксу БССР» і «Бараньба са злачыннасцю непаўналетніх у СССР». Усяго прачытана 43 лекцыі, аб якіх атрыманы добрыя водгукі. Па гэтай тэматыцы А. А. Прымачонак падрыхтаваў метадычныя распрацоўкі для лектараў.

Кафедра мае намер і ў далейшым прыцягваць найбольш актыўных членаў навуковых гурткоў па крымінальнаму праву (іх пры кафедры два) для чытання лекцый насельніцтву і вучням. Маладыя лектары атрымаюць неабходную метадычную дапамогу: выкладчыкі працягваюць для іх інструктыўныя даклады, будучы выдадзены па лініі таварыства «Веды» пры-

кладныя тэксты лекцый і г.д. Уяўляецца мэтазгодным з удзелам іншых кафедр юрыдычнага факультэта арганізаваць у Мінску пастаянна дзейнічаючы лекторый па пытаннях права для вучняў старэйшых класаў сярэдніх школ, прычым для чытання лекцый па загадзя складзенай і абмеркаванай тэматыцы пажадана далучаць не толькі навуковых работнікаў, але і суддзяў, пракурораў, супрацоўнікаў органаў МУС, следчых, адвакатаў.

Члены кафедры падтрымліваюць цесную сувязь з практыкай, выконваючы абавязкі народных засядатэляў абласнога суда (І. І. Гарэлік), народных судоў (П. А. Дубавец, О. Л. Пруднічэнка), членаў навукова-кансультатывага савета пры Вярхоўным судзе БССР (І. І. Гарэлік, М. Н. Меркушаў, І. С. Цішкевіч, В. А. Шкурко), савета па вывучэнню прычын злачынстваў і распрацоўцы мер па яе папярэджанні пры УУС Мінгарвыканкома (А. А. Прымачонак). Вучонымі ўдзельнічаюць у падрыхтоўцы і абмеркаванні практыкаў законаў і кіруючых пастаноў пленумаў Вярхоўных Судоў СССР і БССР.

Такія асноўныя паказчыкі работы кафедры. Але ёй яшчэ неабходна многае зрабіць для далейшага палепшэння вучэбна-метадычнай, навуковай і выхаваўчай работы. Ужо распачата работа па падрыхтоўцы разам з іншымі зацікаўленымі ведамствамі Каментарыя да нядаўна прынятага Папраўча-працоўнага кодэксу БССР. Завяршаецца падрыхтоўка зборніка артыкулаў «Развіццё крымінальнага права ў Беларускай ССР». Працягваецца вывучэнне гісторыі развіцця

крымінальнага заканадаўства БССР і практыкі яго прымянення (па гэтай тэматыцы ўжо маецца некалькі публікацый). Будучы выдадзены навукова-папулярны брашуры па крымінальнаму праву для насельніцтва. Добра было б разам з іншымі кафедрамі, работнікамі МЮ БССР і філолагаў пачаць карпатліваю, але вельмі важную працу па падрыхтоўцы руска-беларускага і беларуска-рускага юрыдычнага слоўніка.

У цяперашні час работнікі кафедры, патхнёныя прывітаннем ЦК КПБ, Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР і Савета Міністраў рэспублікі калектыву БДУ ў сувязі з 50-годдзем з дня заснавання ўніверсітэта, прыкладаюць усе намаганні для таго, каб дабіцца далейшага паглыблення ведаў студэнтаў, выхавання іх у духу камунізму. Своечасова распачата падрыхтоўка да зімовай экзаменацыйнай сесіі. У прыватнасці, у планы бягучых семінарскіх заняткаў разам з новым матэрыялам уключаюцца заданні на паўтарэнне пройдзеных тэм, праводзяцца кантрольныя пісьмовыя работы і калектывы па найбольш складаных і цяжкіх для засваення праблемах вучэбных дысцыплін, актывізуецца навуковая праца студэнтаў.

Першае месца па паспяховасці ва ўніверсітэце да многага абавязвае ўсе кафедры юрфака. Наперадзе ўпартая, цяжкая, але высякародная праца. Есць усе падставы спадзявання, што прафесарска-выкладчыцкі калектыв юрыдычнага факультэта паспяхова справіцца з пастаўленымі перад ім задачамі.

І. ЦІШКЕВІЧ,
загадчык кафедры
крымінальнага права.

ВІТАМІН
ПАСПЯ-
ХОВАСЦІ

Рабят тут усё захоплівае. І аўдыторыі, шырокія, прасторныя, светлыя, і студэнты з розных краін, і сам універсітэт, пра які так многа чулі яны — вучні Апенкаўскай васьмігодкі Стаўбоўскага раёна. Тры гады прайшло з той пары, як калектыв гістарычнага факультэта ўзяў шэфства над гэтай школай. Многа разоў за гэты час студэнты пабывалі ў калгасе, на тэрыторыі яко-

га знаходзіцца школа. А цяпер 26 лепшых вучняў 4—8 класаў школы — госці ўніверсітэта. Разам са студэнтамі Вольгай Данільчанка і Лідай Аборынай яны крочаць па ўніверсітэту. Рабятам цікава паглядзець і выстаўку, прысвечаную юбілею БДУ, і экспанаты гістарычнага музея, пра якія цікава расказавае загадчык музея В. Р. Рудкін. Шмат уражанняў засталася ад на-

ведання выстаўкі прыбораў, што была адкрыта на фізічным факультэце, і ад сустрэчы з заслужаным дзеячом навукі і тэхнікі БССР, загадчыкам кафедры электрафізікі Уладзімірам Гаўрылавічам Вафіядзі.

— Мне спадабалася ва ўніверсітэце ўсё, — расказвае Наташа Яфімава, вучаніца 7 класа. — Столькі новага, цікавага я ўбачыла. Калі скончу школу, абавяз-

кова буду наступаць сюды. — Здзіўляюча прыгожыя будыні ўніверсітэта, — гаворыць Ніна Конюх, сакратар камсамольскай арганізацыі, вучаніца 8 класа. — Я зайздросчу тым, хто вучыцца ў гэтай навуцальнай установе.

Уражанняў у рабят шмат. Магчыма, праз некалькі год яны змяняць у аўдыторыях сваіх старэйшых сяброў, братоў, сясцёр і самі пой-

дуць па прывабнай сцяжынцы навукі, на якую пакліча іх сённяшняе сустрэча з універсітэтам.

— Экскурсія ўмацуе сувязі нашай школы са старэйшай внучкай Беларусі, плённа падзейнічае на вучобу рабят, пашырае іх круггляд, — у гэтым упэўнен кіраўнік экскурсіі — дырэктар Апенкаўскай школы Браніслаў Іванавіч Шырковіч.

І. СЦЯПУРА.

ПАДАРОЖЖА... У ГІСТОРЫЮ

Гэтае падарожжа ў Вільнюс — не першае наша літаратурнае падарожжа. У прыватнасці, летась члены гуртка наведалі радзіму Янкі Купалы — Вязынку, ездзілі ў Мікалаеўшчыну — на радзіму Якуба Коласа. З Вільнюсам беларуская літаратура і культура звязаны вельмі цесна. Да Вялікага Кастрычніка сённяшняя сталіца Літвы была па сутнасці адным з цэнтраў беларускай культуры. Тут выдаваліся першыя беларускія газеты «Наша доля» і «Наша ніва», жылі і працавалі Якуб Колас, Янка Купала, Змітрок Бядуля. У Вільню прыязджаў Максім Багдановіч і пасля ўславіў горад у сваіх шматлікіх вершах. Раней, у мінулым стагоддзі, вузкімі вулачкамі гора-

да праходзіў Кастусь Каліноўскі, абдумваючы да драбніц план паўстання 1863 года. А ў трыццатыя гады нашага стагоддзя тут гучала палкае рэвалюцыйнае слова Максіма Танка. Гучала як водгалас на колішнія смелыя заклікі паэтэсы-рэвалюцыянеркі Цёткі — таксама цесна звязанай сваім лёсам з гэтай непаўторнай мясцінай. Безумоўна, знаёмства з Вільнюсам можа дапамагчы глыбей зразумець многія пытанні з гісторыі роднай літаратуры.

І вось мы ў гэтым горадзе. З Гедымінавай вежы, на якую, дарэчы, узбіраўся і Антось — герой Коласавай «Новай зямлі», адкрываецца шырачэзная, чароўная панарама старажытнага

Вільнюса, што размясціўся ў асноўным на правым беразе ракі Віліі. Кожная вулачка Вільнюса, кожны гарадскі квартал мае свае выдатныя помнікі архітэктуры.

Старажытныя вежы, замкі, храмы... Бачыш усё гэта, і ўсплываюць у памяці словы Багдановіча: «О, горада чароўныя прынады!». Інакшага ўражання аб горадзе ўзнікнуць не можа.

А вы бачылі калі-небудзь храм Святой Анны? Калі не бачылі, дык вам могуць дапамагчы ўявіць яго наступныя радкі верша Багдановіча «Костел Святой Анны в Вильне»:

Изломом строгим в небе
Встаёт, как вырезной,
Колосс.

О как легко в порыве
страстном
Он башенки свои вознес!
А острия их так высоко,
Так тонко в глубь
небес идут,

Что миг один, и —
видит око —
Они среди сини ввысь
плывут.

Как будто с грубою
землею
Простаясь, чтоб в небе
потонути,
Храм стройный легкою
стопую

В лазури пролагает путь.
Вильнюс — горад, багаты гістарычным мінулым. Маўклівай суровасцю патыхаюць цёмныя і сырыя сцены турмы-крэпасці, у якой чакаў свайго прысуду беларускі рэвалюцыянер-пісьменнік Кастусь Каліноўскі.

У цэнтры горада, на плошчы Леніна, дзе захаваны астанкі К. Каліноўскага і З. Серакоўскага, знаходзіцца шэрая каменная пліта з надпісам «1863 год» — сведка тых памятных дзён.

На вуліцы Людаса Гіра, побач з домам, дзе жыў літоўскі кампазітар і мастак Чурлёніс, захаваны домік Янкі Купалы. Тут жыў пэўны час народны паэт Беларусі — так сведчыць памятная мемарыяльная дошка.

Нельга раскажаць аб усім, што ўбачана, як і немагчыма выклаці на паперы ўсе думкі і пачуцці, выкліканыя чужоўным горадам, яго помнікамі.

Калі пакідалі Вільнюс, над горадам апускаўся вечар.

Тысячамі агнёў засвяціліся шматпаварховыя дамы новага Вільнюса. А ў старым горадзе

Маўчаліва ўсталі —

і сняць
У небе купалы, брамы,
байніцы і шпіцы;
Грук хады адзінокай
здалёку чуваць,
Часам мерныя ўдары
звана задрыжаць
І замоўкнуць, памкнуўшы
ад старой званіцы.
[М. Багдановіч].

На вежы, ззяючы залатым бляскам, адлічвае гадзіны, гады і стагоддзі, горада «цыферблат» — пільны сведка мінулых учынкаў.

І. ЗЯНЬКОВІЧ,
У. ЛАЙКОУ,
члены гуртка гісторыі і
тэорыі беларускай літаратуры.

СТАРЭЙШЫНА БЕЛАРУСКАГА МАСТАЦТВА

Нядаўна старэйшаму беларускаму мастаку Міхаілу Пятровічу Станюце споўнілася 90 год. Усё яго жыццё і творчы лёс звязаны з Мінскам. Тут ён нарадзіўся, памятае ціхі Менск і народныя хваляванні 1905 года, бачыў і амаль не стаў ахвярай Курлаўскага расстрэлу на прываказальнай плошчы, перажыў жахі сусветнай вайны і спазнаў урачыстасць перамогі Вялікага Кастрычніка. На яго вачах адбываліся пераўтварэнні першых год Савецкай Беларусі.

У 1920 годзе пасля вучобы ў Маскве ва ВХУТЭМАСе, дзе яго настаўнікамі былі праслаўленыя мастакі А. Е. Архіпаў, Н. А. Касаткін, Міхась Станюта быў накіраван у Мінск «на мастацкія работы». Тут ён адразу ж уключаецца ў грамадскае і творчае жыццё рэспублікі. Многа сіл аддае аб'яднанню беларускіх мастакоў, якія актыўна ўдзельнічалі ў адраджэнні беларускай культуры. Станюта быў адным з арганізатараў першай мастацкай выстаўкі восенню 1921 года ў Мінску. З той пары вось ужо 50 год вядуць свае творчыя справы беларускія мастакі.

Дваццатыя гады. Гэта час небывалага ўздыму духоўных і творчых сіл беларускага народа. Бурна развіваюцца літаратура, тэатральнае мастацтва, адкрываецца Беларускі дзяржаўны ўніверсітэт. Гады першых пяцігодкаў мяняюць і тэматыку выяўленчага мастацтва. Само жыццё ва ўсёй сваёй шматграннасці і шырыні становіцца галоўным героем, галоўнай тэмай нобага часу. Адным з першых М. П. Станюта натхніена працуе над вялікай шматпланавай кампазіцыяй «Будуўніцтва ўніверсітэта ў Мінску». Мастак з поўнай аддачай і захваленнем піша эцюды, робіць сотні эскізаў алоўкам. Ён перадае пачуццё нялёгкай і ў той жа час радаснай працы, энтузіязм маладых работчыкаў. Рым новага жыцця, радасць свабоднага савецкага чалавека Станюта змог перадаць і ў многіх партрэтах сучаснікаў: «За работай», «Фізікультурнік», «Камсамолца», «Дапрызыўнік».

На жаль, у гады гітлераўскага ішэсця работы М. Станюты загінулі. Цяпер ён жыве радасна і гордасцю за сваіх вучняў, кім прывіў любоў да жывапісу дапамог выбраць лёс мастака. Яго вучняў вядома імя К. Цвірко, народнага мастака ССР, лаўрэата Дзяржаўнай прэміі Беларускай ССР.

Той, хто пабываў у выставачай галерэі Саюза мастакоў БССР на рэсанальнай выстаўцы М. Станюты, не мог не заўважыць пачатнае «Бетончыкі», якое расказвае аб людзях, паклаўшых першыя кубаметры бетону на будаўніцтва ўніверсітэта.

В. ПАЛІКАРПАУ,
студэнт завочнага
факультэта.

У ІНТЭРНАЦЫЯНАЛЬнай СЯМ'І

Наш БДУ па праву лічыцца інтэрнацыянальнай вышэйшай навучальнай установай. Бо сёння ў ім, акрамя шматлікіх студэнтаў, на розных факультэтах і ў аспірантурцы займаюцца 392 юнакі і дзяўчынкі больш чым з 20 краін Еўропы, Азіі, Афрыкі і Лацінскай Амерыкі.

Толькі на падрыхтоўчы факультэт сёлета прыехалі 133 маладыя прадстаўнікі ДРВ, Кубы, Алжыра, Народнай Рэспублікі Конга, С'ера Леоне, Самалі, Танзаніі і Непала. Тут для іх створаны ўсе ўмовы для плённай вучобы і добрага адпачынку. Разам з савецкімі сябрамі яны жывуць у добраўпарадкаваных інтэрнатах, атрымліваюць стипендыю, бясплатна карыстаюцца бібліятэкамі і чытальніцамі, кабінетамі, лабараторыямі, сучасным навучальным абсталяваннем. Адпачываюць у спартыўна-аздараўленчым лагеры ля возера Нарач, у дамах адпачынку, у санаторыях, праводзяць свой вольны час у турыстычных аўтапаездах «Дружба». З вялікай цікавасцю моладзь знаёміцца з нашай савецкай рэчаіснасцю, удзельнічае ў сустрэчах з віднейшымі вучонымі рэспублікі, дзяржаўнымі дзеячамі, пісьменнікамі, вэтэранамі вайны, перадавікамі вытворчасці. Частыя госці іншаземных студэнтаў на прамысловых прадпрыемствах Мінска, у яго дашкольных дзіцячых установах, сярэдніх школах.

Савецкую краіну, нашу Беларусь многія з замежных студэнтаў называюць сваёй другой радзімай, а студэнцкі інтэрнат сваім другім домам. Бо адчуваюць сябе яны тут сапраўды як дома. Актыўна ўдзельнічаюць у органах студэнцкага самакіравання, такіх, як студсавет інтэрната.

Бывае, вечарам збяруцца ў ленакоі студэнты фізічнага факультэта Валерыі Сізоў і Тамара Яфрэменка, студэнтка факультэта прыкладнай матэматыкі Таццяна Кляўко, студэнты падрыхтоўчага факультэта в'етнамец Тонг Дзінь Куі і кангалезец Паату Памбу Жорж і абмяркоўваюць, як лепш адзначыць савецкае ці нацыянальнае свята краіны, з якой прыехалі да нас студэнты, або арганізаваць адпачынак студэнтаў, іх быт, якую лекцыю прапанаваць юнакам і

дзяўчатам, каму дапамагчы ў вучобе і г. д.

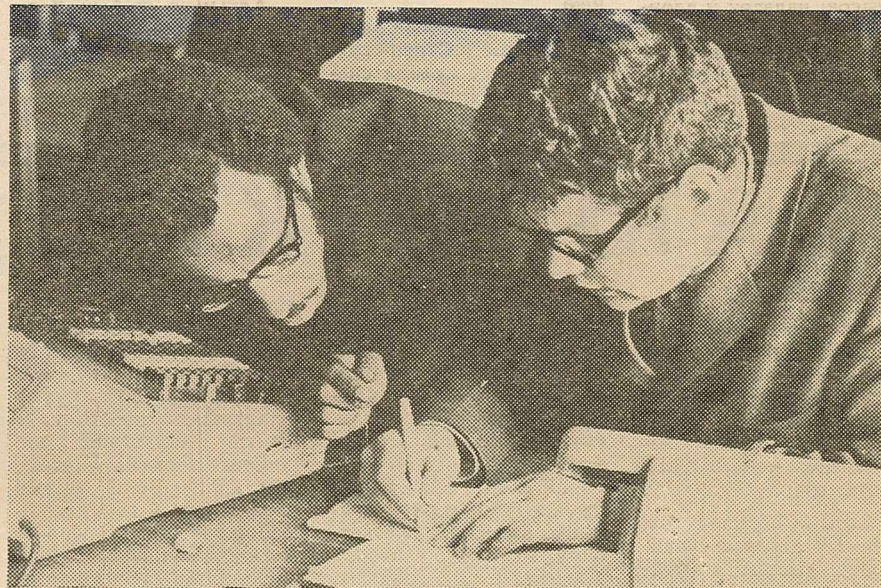
А рэдкалегія насценгазеты інтэрната «Дружба» ў складзе студэнцка-журналісткі Алы Багачовай, студэнтаў падрыхтоўчага факультэта Курбіна Карласа Гансалеса Ранні, самалійца Абдзі Абдалы Фараха і в'етнамца Нгуен Ціен Тханга заклапочана, як лепш адлюстраваць у чарговым нумары важнейшы падзеі з жыцця студэнцтва. Кожны дзень насычан вучобай, цікавымі справамі.

Студэнты — іншаземцы ахвотна ўдзельнічаюць у гуртках мастацкай самадзейнасці. Харавы калектыв падрыхтоўчага факультэта, у складзе якога юнакі і дзяўчаты з васьмі краін свету, пад кіраўніцтвам студэнткі Беларускай дзяржаўнай кансерваторыі Ніны Мандрыкінай зараз развучвае песню кампазітара А. Новікава на словы Л. Ашаніна «Леніна памятае зямля». А ў рэпертуары яшчэ значацца песня «Зямлю трэба любіць» кампазітара В. Левашова на словы А. Сабалева, «Песня аб Мінску», музыка Ул. Кузняцова і іншыя. Шмат увагі ўдзяляе Ніна Мандрыкіна і салістам. Кангалезскі студэнт Гатсона Базіле працуе над песняй Б. Фрэнкеля «Рускае поле». В'етнамскія дзяўчаты рыхтуюць «Крыніцы». Зразумела, у рэпертуары шмат і нацыянальных песень і танцаў.

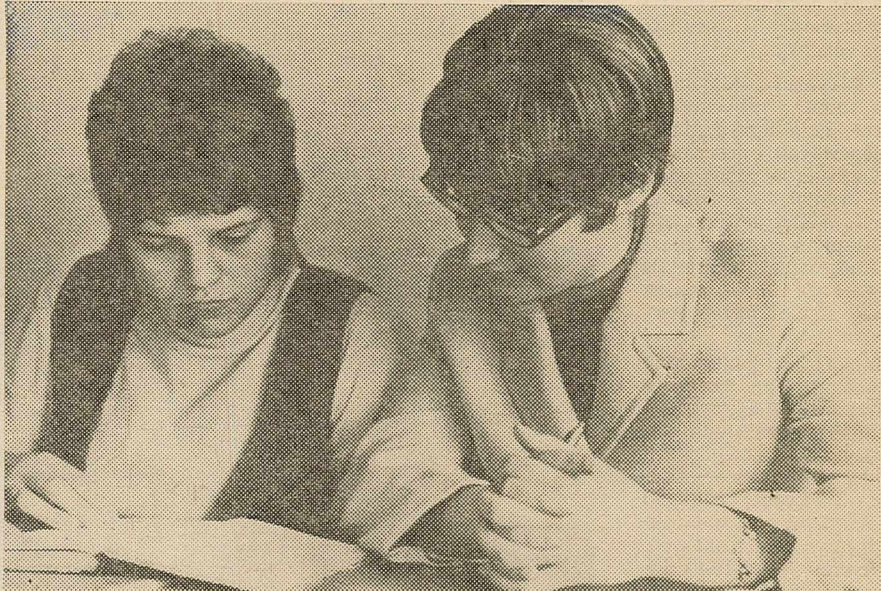
— Але самае цікавае, — гаворыць Н. Мандрыкіна, — што падрыхтоўчы факультэт не забываюць яго выпускнікі. Напрыклад, в'етнамец Во Тхань Хунг цяпер займаецца на матэматычным факультэце, а ў наш гурток прыходзіць рэгулярна. У мінулым годзе ён выконваў песню з кінафільма «Шчыт і меч» «З чаго пачынаецца Радзіма». А зараз працуе над песнямі «Лёс» (муз. А. Бабаджання, сл. Р. Раждзественскага), «Таварыш» (муз. А. Іванова, сл. А. Пракоф'ева) і іншымі.

Неўзабаве прыйдзе той час, калі ўдзельнікі мастацкай самадзейнасці выступяць у канцэртах і школах, на прадпрыемствах, у калгасах.

Свае ўражанні аб жыцці ў нашай краіне замежныя сябры выказваюць у факультэцкай насценгазете «Дружба», у радыёгазете, у сваіх сачыненнях і ў пісьмах родным дамоў.

Студэнты IV курса факультэта прыкладнай матэматыкі Ахмед Амар Асман (Самалі) і Аляксей Сычоў на практычных занятках у аўдыторыі малых вылічальных машын.

Нямецкія студэнткі-першакурсніцы з матфана Вераніка Хоппе і Рыта Шульцко авалодваюць рускай мовай.

Фота М. Нечыпарэнкі.

Вось што піша ў насценгазете «Дружба» в'етнамка Нгуен Мінь Ха:

«На падрыхтоўчы факультэт універсітэта нам створаны ўсе ўмовы для добрай і выдатнай вучобы. Усе выкладчыкі клапацяцца аб нас. Знаходзячыся далёка ад сваёй Радзімы, мы не адчуваем адзіноцтва. Тут мы маем шмат шчырых, добрых сяброў».

Нібы працягваючы думку сваёй сяброўкі, в'етнамец Нгуен Хыу Дык піша:

«Мы вельмі ганарымся тым, што вучымся ў краіне Леніна. Мы стараемся добра вучыцца, каб вярнуцца на радзіму

высокакваліфікаванымі спецыялістамі...»

Сёлета падрыхтоўчы факультэт адзначыў сваё дзесяцігоддзе. Яго закончылі 1170 студэнтаў з 27 краін свету. Усе яны працягвалі ці яшчэ працягваюць вучобу па выбранай спецыяльнасці на асноўных факультэтах БДУ і іншых навучальных устаноў 25 гарадоў Савецкага Саюза. Многія былыя студэнты факультэта закончылі вучобу і зараз з савецкімі дыпломамі працуюць у сябе на радзіме. Кубінка Тэрсіта Дэ Гомес Коста — старшы інжынер упраўлення Міністэрства сельскай гаспадаркі Кубы, кубінец Арланда Рэйноса працуе ў Акадэміі навуц Кубінскай Рэспублікі,

афрыканскі юнак Артур Батса — выкладчык універсітэта ў Акры. Выхаванец фізічнага факультэта універсітэта в'етнамец Нгуен Куанг Мінь працаваў некалькі гадоў выкладчыкам аднаго з інстытутаў у Ханой, а зараз вярнуўся ў Мінск і паступіў у аспірантуру БДУ. Неўзабаве малады вучоны абароніць кандыдацкую дысертацыю і вернецца зноў на радзіму.

У інтэрнацыянальнай студэнцкай сям'і дзеці розных народаў здабываюць глыбокія веды, знаёмяцца са шматгранным жыццём нашай краіны, пазнаюць плён бескарыснай дружбы.

У. ГАЛАЙША.

ДАЎНО адгрымелі баі, адышлі ў мінулае цяжкія дні выпрабаванняў, але памяць аб іх заўсёды жывая.

Першы яго баявы вылет быў нешчаслівы. Група штурмавала калону танкаў, што рваліся да Сталінграда. Ён так захапіўся, што забыўся пра ўсё на свеце. А памятаўся толькі тады, калі па самалёту ўдарыла кулямётная чарга. Адрозу ўбачыў, што вельмі адарваўся ад сваіх. Перабіта рулявое кіраванне, ранена рука, не бачыць левае вока. І адна думка свідруе мозг: «Трэба дабрацца да сваіх». У нейкім ліхаманкавым узбуджэнні лавіраваў, пазбягаючы нямецкіх атак, і ўсё ж пасадзіў самалёт на нашым аэрадроме. Вылазіў у невялікую фортку (кабіну заклініла). І толькі калі падбеглі таварышы і санітары, некажам і перш чым чорная коўдра непрытомнасці ахутала ўсю істоту, напрасіў: «Не трэба ў шпіталь...»

Затаішы дыханне, слухае прыціхшы зал апаваданне. На трыбуне невысокі чалавек у ваеннай форме — генерал-маёр, двойчы Герой Савецкага Саюза, заслужаны лётчык СССР Леанід Ігнатавіч Бяда.

СУСТРЭЧА З ЛЕГЕНДАЙ

Гэта быў першы і апошні раз за ўвесь час вайны, калі яго самалёт атрымаў прабоіну. Потым быў Данбас, Крым, Нікапальскі плацдарм.

— Мы тады павінны былі атакаваць нямецкія танкі. Па рацыі перадалі, што ў нашым напрамку рухаюцца дзевяткі нямецкіх бамбардзіроўшчыкаў. Яны ішлі на фоне заходзячага сонца. Гэта было жудаснае відэвішча. Рашэнне прышло імгненна: атакаваць... Некалькі самалётаў было збіта, астатнія павярнулі назад. ...І танкі ў гэты раз не прайшлі.

Расказваюць, калі Леанід Ігнатавіч падымаў сваіх хлопцаў у паветра, немцы перадавалі: «Увага, увага! У паветры Бяда!» Яны страшэнна баяліся рускага аса, раней марыўшага аб зусім мірнай прафесіі настаўніка.

— Аб лётчыках, якія штурмавалі Сапун-гару, камандуючы арміяй скажаў, што яны вынеслі пяхоту на сваіх крылах.

Адным з іх быў Леанід Ігнатавіч Бяда. Ужо ў Беларусі атрымаў ён першую Зорку Героя за баі ў Крыме, другую — за штурм Кенігсберга, а

за вызваленне Беларусі быў узнагароджан ордэнам Баявога Чырвонага Сцяга.

Баявое хрышчэнне Л. І. Бяда атрымаў сер-

жантам. Сустрэў перамогу маёрам, двойчы Героем Савецкага Саюза, намеснікам камандзіра палка.

Л. ПЕРАСЫПКА.

САЮЗНІКІ ЗДАРОЎЯ

Дэканат, партыйная і камсамольская арганізацыі біялагічнага факультэта, выконваючы рашэнні партыі і Савецкага ўрада, удзяляюць значную ўвагу развіццю аздараўлення — спартыўнай работы сярод студэнтаў.

У гэтым навучальным годзе 279 студэнтаў займаюцца фізічным выхаваннем пад кіраўніцтвам выкладчыкаў, 76 з іх трэніруюцца ў агульнаўніверсітэцкіх спартыўных секцыях, 22 уваходзяць у саставы зборных каманд універсітэта па розных відах спорту.

У мінулым навучальным годзе ў 21 спартыўным секцыі, якія праводзіліся ўніверсітэтам і факультэтам, прыняло ўдзел каля 400 студэнтаў. Выступаючы ў XIX агульнаўніверсітэцкай спартыўна-дэ, зборныя каманды факультэта ў агульным заліку занялі пятае месца.

Цяпер на факультэце займаецца рад студэнтаў-спартсменаў, якімі па праву ганарыцца калектыву біяфака. Гэта А. Нечапурэнка — студэнт V курса, леныскі стипендыят, майстар спорту па фехтаванню, С. Усанаў — студэнт IV курса, выдатнік вучобы, член зборнай каманды універсітэта па баскетболу, В. Ярута — студэнтка IV курса, член зборнай каманды СДСТ «Буравеснік» па лёгкай атлетыцы, Е. Цярэхіна — студэнтка II курса, майстар спорту па мастацкай гімнастыцы, Г. Барысава — студэнтка II курса, кандыдат у майстры спорту па спартыўнай гімнастыцы і многія іншыя.

Вялікія задачы стаяць перад калектывам факультэта ў юбілейным годзе. Зборныя каманды па 18 відах спорту прымуць удзел у XX агульнаўніверсітэцкай спартыўна-дэ. Пройдуць спартыўныя павінны паміж курсамі па кросу, лёгкай атлетыцы, валебольу, баскетболу, стральбе, лыжах, шахматах і шашках. Яны, несумненна, прыцягнуць у спартыўны калектыв новых членаў, паслужаць выхаванню ў студэнтаў такіх цудоўных рыс, як калектывізм, дружба, таварыства, узаемадапамога, воля, мужнасць.

Спартыўнае бюро факультэта вызначыла саставы зборных каманд на 1971-72 навучальны год, зацвердзіла ад-

казных па відах спорту. У састаў зборных каманд увайшло 137 студэнтаў. Добры пачатак у XX агульнаўніверсітэцкай спартыўна-дэ зрабілі студэнты факультэта, занятыя I месца ў асеннім кросе. Вялікі ўклад у перамогу ў гэтым спартыўным ўнеслі першакурснікі, якія выйгралі крос сярод першых курсаў універсітэта. Пераможцамі ў асабістым першынстве сталі студэнты біяфака Вольга Ярута і Уладзімір Барысёнак (на здымках справа). Паспяхова выступіла ў першынстве універсітэта зборная каманда факультэта па футболе, заняўшы III месца.

З вялікай аддачай, рыхтуючыся да будучай

спартыўнай, працуюць А. Нечапурэнка, А. Быкаў, С. Усанаў, В. Ярута, А. Камскі, Ю. Абакумаў, О. Александровіч, В. Шкуматаў, Е. Цярэхіна, Г. Барысава, А. Васючкова, В. Аўчыніцаў, В. Барысёнак і многія іншыя.

Аднак няма і такіх спартсменаў, што, перайшоўшы на старэйшыя курсы, перасталі трэніравацца. Гэта, напрыклад, В. Радзюк, В. Клейман, С. Кунавіна, Г. Паранька, Т. Карпава, Г. Кашына, А. Прыхожа, Л. Ларыёнава, Е. Міхайлава, А. Каваленка, А. Лакатко, А. Грэшчык, Д. Гардзей, В. Мурза і іншыя.

Студэнты, уключаныя ў саставы зборных каманд, якія не займаюцца

ў секцыях, не змогуць належным чынам абараніць гонар свайго факультэта. Думаем, камсамольскай арганізацыі неабходна звярнуць увагу на такіх студэнтаў.

Далучэнню шырокіх мас студэнтаў да вучэбна-спартыўнай работы павінны садзейнічаць факультэцкія секцыі, дзейнасць якіх неабходна разгарнуць па стралковаму спорту, турызму, настольнаму тэнісу, шахматах, шашках і іншых відах спорту. Камітэту камсамолу факультэта неабходна заахвочваць работу спартыўных секцый і заняткі ў іх студэнтаў, таму што няма лепшых саюзнікаў, чым фізкультура і спорт, у правільнай арганізацыі рэжыму працы, вучобы, адпачынку, умацаванні здароўя.

Тыя, хто сёння слухае лекцыі і здае залікі, заўтра стануць кіраўнікамі вытворчасці, вучонымі, педагогамі, творцамі новых культурных каштоўнасцей. І ад таго, якую падрыхтоўку і загартоўку атрымае спецыяліст у сценах вышэйшай навучальнай установы, у рашаючай ступені залежыць поспех яго будучай работы.

Калектыву біялагічнага факультэта, удзельнічаючы ў XX агульнаўніверсітэцкай спартыўна-дэ, мае магчымасць дабіцца лепшых вынікаў у спартыўна-масавай рабоце.

В. ШАПЯЛЕВІЧ, ст. выкладчык кафедры фізыхавання і спорту.

НА ЗДЫМКУ: футбольная каманда біяфака.

«МАМА, Я
ХАЧУ ДАМОЎ»,
АБО ДЫЯЛОГ
МІЖВОЛІ

Чытальня зала перапоўнена. А мне ж трэба падрыхтавацца да практычных заняткаў па беларускай мове. Што рабіць? Кажуць, студэнт ніколі не адчайваецца і знаходзіць выйсце. Знайшоў і я свабодную аўдыторыю і сеў за стол, каб заняцца справай. І

раптам: «Мама!!! Я хачу дамоў!» Гэты крык зафіксаваны на крышцы стала размашымым почыркам. Ён прыцягвае погляд. Але зараз жа супакойваюся: першакурсніца няруе.

«Ох, і абрыдла ўсё! Калі ж спыняцца нашы пакуты?»

Міжволі падумалася: «У зімовую сесію».

Гэты россып студэнцкіх пачуццяў з'яе рознымі гранямі — у залежнасці ад таго, за які стол вы сядзеце. Не верыце, што такі дыялог адбыўся? Тады загляні-

це ў аўдыторыю №№ 601, 433, 416 галоўнага корпусу і ў аўдыторыі іншых корпусоў універсітэта і вы, як і я, знойдзеце нябачнага суб'ядніка.

С. УЛАДЗІМІРАЎ.

Рэдактар
А. А. НІКОЛЕНКА.

ПРЫЯЗДЖАЙЦЕ ДА НАС...

Зборы былі нядоўгімі. Учора Валодзя Купрыенка дамовіўся з камандаваннем часці БВА, у якой калісьці служыў, а сёння мы — студэнты II курса — едзем у гэтую частку з канцэртаў мастацкай самадзейнасці.

У аўтобусе адбываецца па сутнасці першая і, як потым аказалася, апошняя рэпетыцыя. Настрой ва ўсіх — лепшага жадаць нельга.

У армейскім клубе яблыку няма дзе ўпасці. Ваеннаслужачыя і члены іх сем'яў даўно ўжо чакаюць нас. Прыходзіцца пачынаць з месца ў кар'ер.

Чытае свае вершы былы салдацкі паэт, цяпер студэнт Міхаіл Вярэйчык. Прымаюць яго вельмі цёпла. Але асаблівы поспех выпадае на долю дзяўчат, спявачак Алы Бялькі, Ніны Дзядзюк, Лены Сінкевіч і іх нязменнага акампаніятара Тамары Курленка.

Уважліва сочыць зала за тым, як Уладзімір Субат паказвае ў пантаміме дзяўчыну, якая збіраецца на спатканне. Дружны смех суправаджае гэтую вясёлую сцэну.

А калі ў віхры танца на сцэну літаральна ўлітаюць Тамара Субач і Уладзімір Субат, глядачы ў захапленні прыўстаюць, потым паціху супакойваюцца, а пасля ўзнагароджваюць танцораў шырымі апладысмантамі.

Міша Нікішын выконвае пад гітару дзве песні з рэпертуару свайго салдацкага юнацтва. І зноў танец, на гэты раз жартоўны, выконваюць Аня Фядотава і Света Бязручка. У заключэнне ўдзельнікі канцэрта разам з глядачамі спяваюць «Песню журналістаў».

Зампаліт часці ад імя прысутных і камандавання дзякуе за змястоўную, цікавую праграму і ўручае самадзейным артыстам граматы.

Да самага аўтобуса суправаджаюць нас удзячныя глядачы.

— Прыязджайце да нас, калі ласка, яшчэ.

— Запрашайце нас да сябе. Да новых сустрэч, сябры!

В. ЯНОУСКІ.

